שבת פרשת בראשית תשס"ח שבת פרשת בראשית תשס"ח

OVERVIEW OF הפלת שחרית-4

Point 6

The ברכות that are a part of our תפילות serve as the underlying structure of the תפילות.

דרכות הפילות found themselves at the time they needed to compose הפילות as a substitute for the הו״ל found themselves at the time they needed to compose קרבנות as a substitute for the הו״ל at that time was of transmission that was available to קרבנות at that time was by way of oral transmission. The primary means of transmission that was available to קרבנות at that time was by way of oral transmission. The ברכות served as an excellent vehicle by which to transmit the הפילות orally. First of all, groups of people who did not know the words of the ממן could fulfill their obligation to recite the הפילות by simply answering ברכות to the שליח ציבור being recited by the שליח ציבור was small and manageable. The people who learned the words to the הפילות משליח ציבור ould then act as the שליח ציבור out loud so that those present would have the opportunity to fulfill their obligation to recite the תפילות by answering אמן persent would have the opportunity to fulfill their obligation to recite the תפילות by answering אמן persent would have the opportunity to fulfill their obligation to recite the meant that the opportunity to fulfill their obligation to recite the meant that the opportunity to fulfill their obligation to recite the meant that the opportunity to fulfill their obligation to recite the meant that the number of people who learned the words to the meant that the number of people who learned the words to the meant that the number of people who learned the words to the meant that the number of people who learned the words to the meant that the number of people who learned the words to the meant that the number of people who learned the words to the meant that the number of people who learned the words to the meant that the number of people who learned the words to the meant that the number of people who learned the words to the meant that the number of people who learned the words the meant that the number of people who learned the meant that the number of people who learned the meant that the number of people

as the structure of the תפילות hastened the דבות for an additional reason. The ברבות themselves were easy to remember even though they were being heard but not being read by those present. Because all the ברבות began with the same words: 'ברבות אתה ה', the congregants found it easy to learn the from hearing the שליה ציבור recite the ברבות regularly over a period of time. The challenge for those present was reduced by having to remember only the words that followed. It was therefore not by accident that שמונה עשרה consisted of nineteen ברבות was surrounded by three שמונה עשרה and that עשרה שמונה עשרה ברבות were short phrases. We need look no further than the ברבות of the part of the part of brevity in their composition of the ברבות התפלה.

That או"ל recognized that the process of transmitting the הפילות would be a lengthy process can be seen by the following:

משנה מסכת ברכות פרק ד משנה ג–רבן גמליאל אומר בכל יום מתפלל אדם שמונה עשרה; רבי יהושע אומר מעין שמונה עשרה; ר' עקיבא אומר אם שגורה תפלתו בפיו יתפלל שמונה עשרה ואם לאו מעין י"ח: Translation: Rabban Gamaliel says: every day a man should say the eighteen benedictions. Rabbi Joshua says: an abbreviated eighteen. Rabbi Akiba says: if he knows it fluently he says the original eighteen, and if not an abbreviated eighteen.

Rabbi Akiva clearly recognized that in his time, many individuals still could not recite the words of שמונה עשרה from memory.

Viewing the ברכות ברכות מידור. We already noted that the הואד שומר that were the historical development of the חידור. We already noted that the ברכות that were the bookends to אידור המרא, ברוך שאמר, פסוקי דומרא שישר not mentioned in the תלמוד מידור מידור אידור שאמר מחוקי שומר מודי שישר מודי ברכות מודי שישר מודי ברכות מודי שישר מודי ברכות שישר מודי ברכות מודי ברכות שישר מודי ברכות מודי ברכות שישר מודי ברכות שישר מודי ברכות שישר מודי ברכות מודי ברכות שישר מודי ברכות שישר מודי ברכות מודי ברכות מודי ברכות שישר מודי ברכות מודי ברכות שישר מודי ברכות שישר מודי ברכות שישר מודי ברכות מודי ברכות שישר מודי ברכות שישר מודי ברכות מודי ברכות שישר מודי ברכות מודי ברכות שישר מודי ברכות מודי ברכות שישר מודי ברכות שישר מודי ברכות מודי ברכות

The lesson to be learned from this discussion is that all ברכות that are part of our תפילות need to be recited out loud by the שליה ציבור. He needs to be concerned that one or more of those congregated may not have the ability to read Hebrew or may be having difficulty following the תפילות. ותפילות The individuals fulfill their obligations, they need to answer ממן to all the ברכות that are recited during the מוצר שחרית within יוצר אור ובורא השך; i.e. שלוחי ציבור אול ישראל are often neglected by many וצאל ישראל. Both should be read out loud so that anyone present who wishes to fulfill his obligation by answering אמן to those ברכות to do so.

Reading the ברבות out loud had the additional benefit of being a learning tool for all who could not recite the שליח from memory. He could repeat the words after the שליח and he could learn the words over time from simply hearing the words being read aloud. There is no doubt that המילות considered that others would learn the words of the aloud. There is no doubt that שליח מיבור out loud. The following הילות, difference in custom, between the Jews who lived in ארץ ישראל and the Jews who lived in בבל during the period of the גאונים aloud:

להבין את התפלה

ספר החילוקים בין בני מזרח ומערב סימן מג'–ארץ מזרח מתפלל אדם י"ח ברכות בלחש, ובני ארץ ישראל בקול רם, להרגיל העם.

Translation: In Babylonia, a person recites Shemona Esrei silently. In Israel, a person recites Shemona Esrei out loud in order to teach the words to those around him.

This rule explains a further practice:

שולחן ערוך אורח חיים סימן קא' סעיף ג'-יש אומרים שבראש השנה ויום כיפור מותר להשמיע קולם בתפלה, אפילו בצבור. *הגה*: וכן נוהגין, ומכל מקום יזהרו שלא להגביה קולם יותר מדאי (דרשות מהרי"ו).

Translation: There are those who say that on Rosh Hashonah and on Yom Kippur it is permitted to recite Shemona Esrei out loud, even while in a group of ten. Ramah: That is our practice. However, one should be careful not to raise his voice too high.

The בית יוסף comments:

בית יוסף אורח חיים סימן קא'-בראש השנה ויום הכפורים נוהגים העולם להשמיע קולם בתפילתם, והוה תמיהא לי מובא היאך נתפשם המנהג הזה וראיתי בימי חרפי בספר הפליאה שהיה קורא תגר על מנהג זה. ואח"כ מצאתי בפסקי התוספות שילהי ר"ה (אות עב) וזה לשונו ברכות דראש השנה מתוך דאין רגילים בהם משמיעים קולם וגם יש בהם ברכות ארוכות וממעה אחד את חבירו לפיכך שליח ציבור מוציא את הרבים ידי חובתם עכ"ל הרי שנותנים מעם למה שנהגו להשמיע קולם שהוא מפני שאינם רגילים בהם ואפשר לתת מעם אחר לפי שהם ימי תשובה משמיעים קולם כדי לכוין יותר ואיידי דחביבי להו יהבי דעתייהו ואינם ממעים זה את זה אע"פ שמשמיעים קולם: ואחר שכתבתי זה מצאתי במרדכי דמסכת יומא (סי' תשכה) אע"פ שכל ימות השנה מתפללים בלחש כדילפינן פרק אין עומדין (דף לא.) מקראי דחנה וקולה לא ישמע מיהו בראש השנה ויום הכפורים אומר בקול רם כדי שילמדו זה את זה ולהמעות לא חיישינן כיון שמצויים בידם מחזורים ותפילות כדאמרינן בירושלמי בפרק תפילת השחר רבי יונה כד הוה מצלי בביתיה הוה מצלי בקלא כי היכי דילפי מיניה בני ביתיה וכד הוה מצלי בבי כנישתא הוה מצלי בלחישא כי היכי דלא לימעו אינשי וזה היה בשאר ימות השנה ואע"ג דאמרינן פרק אלו נאמרין (סומה לב:) שמתודה בלחש שלא לבייש עוברי עבירה אנו בזמן הזה כולנו וידוי אחד מתודים ואין כאן בושת שה"ל:

Translation: On Rosh Hashonah and on Yom Kippur, it is the practice to recite Shemona Esrei out loud. It is very surprising to me that this practice ever began. I noticed in my youth that the Sefer Ha'Pliya raised an objection to this practice. Then I read the following in the book: Piskei Ha'Tosaphos, section 72: since the Brachos of Shemona Esrei that are recited on Rosh Hashonah are not well known to all, they are recited out loud. However, it is also true that the Brachos are very long. By reciting the Brachos out loud, it is possible that one person causes some of the others present to err in their recital of the Brachos. It is therefore preferable that those of us who do not know the Brachos rely on the Schaliach Tzibbur to fulfill

our obligation to recite the Brachos on those days. From this we see that one reason that the practice began to recite the Brachos of Shemona Esrei on Rosh Hashonah out loud was because many did not know the words of the Brachos. It is possible to suggest another reason why the practice began to recite Shemona Esrei out loud on Rosh Hashonah. The people were in the midst of the Ten Days of Repentance. By reciting the Brachos out loud, it was easier to concentrate on what they were saying. In addition, because they were saying words that were very dear to them, they would not be caused to err in reciting the Brachos. After I wrote this I found the following comments of the Mordechai in Maseches Yuma section 625: in all the days of the year we recite the Brachos of Shemona Esrei silently based on what we learned in the chapter: Ain Omdin, Daf 31. There they point to a verse involving Chana that relates that Chana 's voice was not heard as she prayed as the source for that practice. However on Rosh Hashonah and Yom Kippur we recite the Brachos of Shemona Esrei out loud so that each one present can learn the words from the other. We are not concerned about causing others to err because they are holding in their hands Machzorim and compilations of the Tephilos. We learned of a similar practice in the Jerusalem Talmud, in the chapter entitled: Tephilas Ha'Schachar; when Rav Yona would recite Shemona Esrei at home he would pray out loud so that his family members would learn from him but when he recited Shemona Esrei in synagogue he would recite the words silently so as to not cause others to err. However that practice involved the other days of the year. You may want to raise an objection to this practice on Yom Kippur from what we learned in the chapter entitled: Eilu Ne'Emarim (Sotah 32b) that each person should confess quietly in order as to not embarrass those who have sinned. The answer to that objection is that on Yom Kippur, in our day and age, we all recite the same words of confession. As a result, there is no personal embarrassment when we all confess out loud.

This rule may explain another practice:

מור אורח חיים סימן סא'–על כן נוהגים בספרד לקרות פסוק הראשון בקול רם. ומנהג מוב הוא להעיר הכוונה בפסוק הראשון שהוא עיקר מקום כוונת הקריאה.

Translation: Therefore it is customary in Spain to read the first verse of Kriyas Shema out loud. It is a good practice in order to strengthen one's concentration in the recital of the first verse which is the most important place within Kriyas Shema to concentrate fully.

Perhaps we can suggest a reason for the שליה ציבור to recite the first verse of קריאת out loud; in order to help those who do not know the words to learn the words. That process begins when those individuals repeat the words after the שליה ציבור recites them..

Our discussion would be incomplete if we did not also consider the manner in which הו"ל composed ימים מובים for שבת and the ימים מובים. On those days, all the middle on התימת הברכה, which represent קירוש היום, have the same הברכות. On on it is מקדש ישראל והומנים, it is שלשה רגלים. On the ראש on מקדש ישראל והומנים. On all those days קירוש פחלs with

להבין את התפלה

that is used for the middle ברכה of "ממונה עשרה". It is no coincidence that ממונה עשרה composed קירוש and קירוש in that manner. They were ever cognizant of the importance of teaching as many people as possible the words of the תפילות as quickly as possible and composed the תפילות with that pedagogical goal in mind.

Because of the important role that the ברכות played in the transmission of the תפילות, it should come as no surprise that התימות were adamant that the התימות of the חו"ל not change:

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף מ' עמ' ב'–רבי יוסי אומר: כל המשנה ממטבע שטבעו חכמים בברכות – לא יצא ידי חובתו.

Translation: Rabbi Yossi said: anyone who changes the wording of a מרכבות from that which our Sages composed has not fulfilled his obligation.

Is there a problem today that some people who attend synagogue cannot read. Hebrew and cannot follow the recital of the אבילות? Yes. It is a byproduct of the success that the Orthodox world has had in encouraging others to accept the Orthodox way of life. These individuals would like to read and understand Hebrew but the Hebrew language is not an easy language to master. It can be particularly difficult for someone who attempts to do so later in life. Therefore every שליה ציבור should presume that at least one person in the room needs to answer אמן in order to fulfill his obligation.

^{1.} On יום ביפור all the middle ברכות of שמונה שמונה נעילה end with: נעילה פיפור עמו לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל וומעביר אשוינו בכל שנה ושנה, מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הכיפורים.